

DOKĄDKOLWIEK (4) *av*

do kądkolwiek (2), dokąd kolwiek (1), dokądkolwiek (1).

Oba o oraz e jasne.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

1. Wskazuje bliżej nieokreślony czas trwania; *jakkolwiek długo, dopóki* (1) :

Połączenie: »dokądkolwiek ... poko« (1): Ale ia ták powiádam że zá wieku mego/ Nie doczekam porządku woýfká Węgierfkiego. Dokądkolwiek kto będzie z domu Rákułfkiego/ Rządca wyżłzym obozu woýfká Węgierfkiego. Poko się swoią głową łam Cefárz nie rufzy/ Z Rzełzą wżyftką *CzahTr* H2v.

2. Wskazuje bliżej nieokreślone miejsce, cel w przestrzeni; *gdziekolwiek; quocumque, quoquo* *Mącz, Cn; quolibet* *Mącz; quopiam, quoquam* *Cn* (3) : Do kądkolwiek/ á co wiedzieć do kąd/ gdziekolwiek oczy niołą. *Mącz* 343c, 356d.

a. Wprowadza wypowiedzenie podrzędne (1) : á dokąd kolwiek duch sfedł/ łzli/ á nie wracáli fie *Leop* *2v.

Cf DOKĄDKOLI, **DOKĄDKOLWIE**

JZ